

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta paplašinātā sastāvā)

2011. gada 27. septembrī*

Lieta T-30/03 RENV

3F, agrāk *Specialarbejderforbundet i Danmark (SID)*, Kopenhāgena (Dānija), ko sākotnēji pārstāvēja P. Bentlijs [*P. Bentley*], QC, un A. Vorsē [*A. Worsøe*], *advokat*, pēc tam P. Bentlijs un P. Torbels [*P. Torbøl*], *advokat*,

prasītāja,

pret

Eiropas Komisiju, ko pārstāv H. van Vliets [*H. van Vliet*] un N. Kāns [*N. Khan*], pārstāvji,

atbildētāja,

* Tiesvedības valoda — angļu.

ko atbalsta

Dānijas Karaliste, ko pārstāv V. Pasternaka Jergensena [*V. Pasternak Jørgensen*] un K. Vangs [*C. Vang*], pārstāvji,

persona, kas iestājusies lietā,

par prasību atcelt Komisijas 2002. gada 13. novembra Lēmumu C(2002) 4370, galīgā redakcija, necelt iebildumus par Dānijas nodokļu pasākumiem, kas piemērojami jūrnikiem, kuri strādā uz kuģiem, kas ierakstīti Dānijas starptautiskajā kuģu reģistrā.

VISPĀRĒJĀ TIESA (otrā palāta paplašinātā sastāvā)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs N. Dž. Forvuds [*N. J. Forwood*], tiesneši F. Deuss [*F. Dehousse*] (referents), I. Višņevska-Bjalecka [*I. Wiszniewska-Bialecka*], M. Preks [*M. Prek*] un J. Švarcs [*J. Schwarcz*],

sekretārs N. Rozners [*N. Rosner*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2011. gada 19. janvāra tiesas sēdi,

II - 6656

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture

- 1 1988. gada 1. jūlijā Dānijas Karaliste pieņēma Likumu Nr. 408 (*Lovtidende* 1997 A, 27329. lpp.), kas stājās spēkā 1988. gada 23. augustā un ar kuru tika izveidots Dānijas Starptautiskais Kuģu reģistrs (turpmāk tekstā — “DIS reģistrs”). Šis reģistrs tika pievienots parastajam Dānijas Kuģu reģistram (turpmāk tekstā — “DAS reģistrs”). DIS reģistra mērķis ir cīnīties pret to, ka Kopienas dalībvalstu karogu kuģi pāriet uz trešo valstu karogiem. DIS reģistra galvenā priekšrocība ir tā, ka kuģu īpašnieki, kuru kuģi ir reģistrēti šajā reģistrā, var nodarbināt uz šiem kuģiem trešo valstu jūrniekus, tiem maksājot atalgojumu saskaņā ar šo jūrnieku izcelsmes valsts tiesībām.
- 2 Tajā pašā dienā Dānijas Karaliste pieņēma Likumus Nr. 361., 362., 363. un 364., kas stājās spēkā 1989. gada 1. janvārī un ar kuriem tika noteikti vairāki nodokļu pasākumi saistībā ar jūrniekiem, kas nodarbināti uz DIS reģistrā reģistrētajiem kuģiem (*Lovtidende* 1988 A, 36130., 36230., 36330. un 36430. lpp.). Konkrētāk, šie jūrnieki tika atbrīvoti no Dānijas ienākuma nodokļa, bet jūrnieki, kuri tika nodarbināti uz kuģiem, kas reģistrēti DAS reģistrā, bija pakļauti šādam nodoklim.
- 3 1998. gada 28. augustā prasītāja 3F, agrāk *Specialarbejderforbundet i Danmark (SID)*, iesniedza Komisijai sūdzību par Dānijas Karalisti saistībā ar attiecīgajiem nodokļu pasākumiem. Prasītāja tādējādi apgalvoja, ka nodokļu noteikumi, kas piemērojami

jūrniekiem, kuri strādā uz kuģiem, kas ierakstīti *DIS* reģistrā, ir valsts atbalsts EKL 88. panta nozīmē un nav saderīgi ar kopējo tirgu, jo saskaņā ar šiem noteikumiem tiek piemēroti nodokļu atbrīvojumi ne tikai Kopienas jūrniekiem, t.i., tiem, kuriem nodokļu rezidence ir kādā dalībvalstī, bet nodokļu atbrīvojumi tiek piemēroti visiem jūrniekiem, ieskaitot tos, kas nav no Kopienas, līdz ar to šie atbrīvojumi ir pretrunā, pirmkārt, Komisijas dokumentam par finanšu un nodokļu pasākumiem saistībā ar kuģu, kas reģistrēti Kopienā, izmantošanu (dokuments SEC(89) 921, galīgā redakcija, turpmāk tekstā — “1989. gada pamatnostādnes”) un, otrkārt, Kopienu pamatnostādņēm par valsts atbalstu jūras transportam (OV 1997, C 205, 5. lpp.; turpmāk tekstā — “1997. gada pamatnostādnes”). Prasītāja arī apgalvoja, ka konvenciju par nodokļu dubultu uzlikšanu, kuras, pirmkārt, noslēgtas starp Dānijas Karalisti un Filipīnu Republiku un, otrkārt, Dānijas Karalisti un Singapūras Republiku, tiesību normas arī ietver nelikumīga atbalsta režīmu. Prasītāja apgalvoja, ka Komisijai bija jāsāk procedūra, kas paredzēta EKL 88. panta 2. punktā, un norādīja uz prasību saistībā ar bezdarbību, kas paredzēta EKL 232. pantā.

- 4 Ar 1998. gada 21. oktobra vēstuli prasītāja atgādināja Komisijai tās pienākuma sākt oficiālo izmeklēšanas procedūru saskaņā ar EKL 88. panta 2. punktu un norādīja, ka saskaņā ar informāciju, kas ir prasītājas rīcībā, attiecīgais nodokļu režīms nav ticis paziņots.
- 5 Ar 1999. gada 6. janvāra vēstuli prasītāja tostarp norādīja, ka tā necels Tiesā prasību par bezdarbību, ja Komisija garantēs, ka divu vai trīs mēnešu laikā tā pieņems lēmumu; tomēr prasītāja saglabāja iespēju celt minēto prasību vēlāk.
- 6 Ar 1999. gada 4. februāra vēstuli Komisija pieprasīja no Dānijas Karalistes informāciju, konkrētāk, vai attiecīgais atbalsts jau ir piešķirts vai tiks piešķirts.

- 7 Ar 1999. gada 18. marta vēstuli prasītāja iesniedza Komisijai jaunus apsvērumus par jēdzienu "Kopienas jūrnieki".
- 8 1999. gada 19. martā notika sanāksme starp Komisiju un Dānijas Karalisti, kuras laikā Komisija pauda savus apsvērumus par specifisko nodokļu režīmu, kas attiecīgajā laikā bija piemērojams jūrniekiem.
- 9 Ar 1999. gada 13. aprīļa vēstuli Dānijas Karaliste atbildēja uz Komisijas 1999. gada 4. februāra vēstuli, tostarp norādot, ka attiecīgais nodokļu režīms bija ieviests 1988. gadā. Tā arī norādīja, ka tā veica pētījumu par noteikumu, kas piemērojami nerezidentu atalgojumu aplikšanai ar nodokli, grozījumiem. Tā piebilda, ka Komisija tikšot informēta, līdzko šis pētījums tiks pabeigts, un ka Dānijas valdība lemšot, vai likumprojekts ir jāiesniedz Dānijas parlamentam nākamajā sesijā.
- 10 1999. gada 4. jūnijā prasītāja paziņoja Komisijai Dānijas ministra atbildi Dānijas parlamentam, kurā tika izteikta iespēja grozīt *DIS* režīmu.
- 11 Ar 1999. gada 6. decembra vēstuli Dānijas valdība iesniedza Dānijas parlamentam nodokļu likumprojekta uzmetumu, ar kuru tiek grozīts *DIS* režīms.
- 12 Ar 2000. gada 10. janvāra vēstuli prasītāja nosūtīja Komisijai savus apsvērumus par negrozītā *DIS* režīma sekām.
- 13 Ar 2000. gada 3. aprīļa vēstuli Dānijas Nodokļu ministrija informēja Komisiju par grozījumiem, kas veikti nodokļu likumā.

- 14 2000. gada 4. aprīlī notika Komisijas un Dānijas iestāžu sanāksme; šīs sanāksmes beigās atklājās, ka ir nepieciešams papildu pētījums par pēdējiem nodokļu likumprojekta grozījumiem.
- 15 Ar 2000. gada 6. aprīļa vēstuli Dānijas Karaliste norādīja, ka nodokļu likumprojekta grozījumi, kas veikti pēc sarunām ar Komisiju 2000. gada 4. aprīļa sanāksmē, nevarot tikt iesniegti Dānijas parlamentam, pirms Komisija nav formāli norādījusi, ka tie nav pretrunā Kopienas tiesībām, un lūdza, lai Komisija šajā ziņā nosūtītu administratīvu vēstuli, kad vien tas iespējams.
- 16 Ar 2000. gada 18. aprīļa un 15. maija vēstulēm prasītāja nosūtīja Komisijai savus apsvērumus par grozījumiem, kas veikti nodokļu likumprojektā.
- 17 2000. gada 30. novembrī Komisija pieprasīja no Dānijas Karalistes papildu informāciju tostarp par nodokļu jautājumiem. Dānijas Karaliste uz šo pieprasījumu atbildēja 2001. gada 15. janvārī.
- 18 Prasītāja nosūtīja Komisijai apsvērumus ar 2001. gada 1. februāra, 29. jūnija un 5. novembra vēstulēm.
- 19 2002. gada 27. maijā notika Komisijas un prasītājas sanāksme, kurā prasītāja izteica iespēju celt prasību saistībā ar bezdarbību.

Apstrīdētais lēmums

- 20 2002. gada 13. novembrī Komisija pieņēma lēmumu C(2002) 4370, galīgā redakcija (turpmāk tekstā — “apstrīdētais lēmums”), saskaņā ar kuru tā nolēma necelt iebildumus “pret nodokļu pasākumiem, kas tiek piemēroti kopš 1989. gada 1. janvāra jūrniekiem, kuri strādā uz kuģiem, kas Dānijā reģistrēti gan *DAS* reģistrā, gan *DIS* reģistrā, uzskatot, ka šie pasākumi ir valsts atbalsts, bet ir saderīgi ar kopējo tirgu saskaņā ar EKL 87. panta 3. punkta c) apakšpunktu.
- 21 Komisija vispirms secināja, ka pastāv nelikumīgs atbalsts, jo tas nav ticis paziņots. Tā izvērtēja gadījumu ar jūrniekiem, kuri ir rezidenti valstī, kurā tiek iekasēts ienākumu nodoklis, un saistībā ar kuriem atbrīvojums no nodokļa ir priekšrocība. Pēc tam tā izvērtēja gadījumu ar jūrniekiem nerezidentiem, kurš it īpaši bija prasītājas sūdzības priekšmets. Tā secināja, kas pastāv priekšrocība arī saistībā ar jūrniekiem nerezidentiem. Tā uzskatīja, ka runa ir par valsts resursiem, ka var tikt ietekmēta tirdzniecība starp dalībvalstīm un ka selektivitātes kritērijs ir izpildīts. Tādēļ Komisija konstatēja, ka pastāv nelikumīgs valsts atbalsts EKL 87. panta nozīmē neatkarīgi no tā, vai labvēlīgais nodokļu režīms nošķir darbiniekus rezidentus no darbiniekiem nerezidentiem.
- 22 Tā arī uzskatīja, ka nodokļu pasākumi ir jāizvērtē, ņemot vērā EKL 87. panta 3. punkta c) apakšpunktu un ņemot vērā, pirmkārt, 1989. gada pamatnostādnes par laiku no 1989. gada 1. janvāra līdz 1997. gada 31. decembrim un, otrkārt, 1997. gada pamatnostādnes par laiku no 1998. gada 1. janvāra.
- 23 Tā pēc tam uzskatīja, ka piemērojamais režīms gan pirms, gan pēc 1998. gada 1. janvāra ir saderīgs ar kopējo tirgu.

- 24 Tā tādējādi atbildēja uz sūdzībā uzdoto jautājumu, vai to valstu, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis, pilsoņu atbrīvošana no ienākuma nodokļa var tikt uzskatīta par saderīgu ar 1997. gada pamatnostādnēm. Šajā ziņā tā uzsvēra, ka minētajās pamatnostādnēs Kopienas jūrnieki definēti saistībā ar jūrnieku aplikšanu ar nodokļiem kā darbinieki, kas ir pakļauti “nodokļiem un/vai sociālās apdrošināšanas maksājumiem dalībvalstī”, netiekot sniegtam citam precizējumam par viņu nodokļu rezidences vietu. Tā norādīja, ka šajā Kopienas jūrnieku definīcijā, kas sniegta 1997. gada pamatnostādņu 3.2. punktā, nav norādes uz pilsonības vai rezidences nosacījumu, un piebilda, ka jēdziens “Kopienas jūrnieki” tādējādi bija definēts diezgan plaši minētajā punktā saistībā ar jūrnieku aplikšanu ar nodokļiem.
- 25 Tā piebilda, ka vispārējo nodokļu samazinājumi vai atbrīvojumi arī ir paredzēti, lai kopumā samazinātu Kopienas kuģu īpašnieku nodokļu slogu, ka samazinot Dānijas Karalistes nodokļu slogu veicina Kopienas drošības un darba normu piemērošanu uz kuģiem, kuriem pretējā gadījumā būtu izdevīgāku valstu karogs, kurās šīs normas biežāk netiek ņemtas vērā, un ka kuģu paturēšana zem Kopienas karoga arī veicina darba vietu saglabāšanu uz sauszemes jūrniecības nozarē, kas arī ir daļa no 1997. gada pamatnostādņu mērķiem. Komisija tādējādi noraidīja prasītājas argumentu un secināja, ka tas, ka valstu, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis, pilsoņiem arī ir piekļuve attiecīgajām nodokļu priekšrocībām, atbilst 1997. gada pamatnostādnēm.
- 26 Tā arī atgādināja, ka 1989. gada pamatnostādnēs bija vienkārši norādīts, ka saistībā ar atbalstu, kas paredzēts, lai samazinātu ekipāžas izmaksas, “atbalsts, kas piešķirts sociālās apdrošināšanas un jūrnieku ienākumu nodokļa jomā, lai samazinātu, nekaitējot jūrnieku sociālajai apdrošināšanai, izmaksas, kas jāsedz jūrniecības sabiedrībām saistībā ar kuģu izmantošanu, kuri reģistrēti dalībvalstī, var tikt uzskatīts par saderīgu ar kopējo tirgu”. Tā uzskatīja, ka attiecīgie nodokļu pasākumi atbilst nosacījumiem un tie tādēļ arī atbilst 1989. gada pamatnostādnēm.

- 27 Komisija turklāt pieprasīja, lai Dānijas Karaliste katru gadu iesniegtu ziņojumu, kas ļautu izvērtēt režīma sekas uz Dānijas flotes konkurētspēju, un norādīja, ka attiecīgais nodokļu režīms neietekmē tirdzniecību dalībvalstu pretēji kopējām interesēm jūras transporta nozarē, jo tas veicina Kopienų pamatnostādņu galveno mērķu sasniegšanu.
- 28 Visbeidzot tā aicināja Dānijas Karalisti tai paziņot grozījumus, kas veikti izvērtētajā režīmā, un atgādināja, ka tā var nolemt īstenot attiecīgos pasākumus, ja tirgus attīstība to pieprasīs.

Tiesvedība Vispārējā tiesā un Tiesā

- 29 Ar prasības pieteikumu, kas 2003. gada 30. janvārī iesniegts Vispārējās tiesas kancelejā, prasītāja lūdza atcelt apstrīdēto lēmumu un piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 30 Ar atsevišķu dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2003. gada 17. martā, Komisija saskaņā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 114. pantu izteica iebildi par nepieņemamību, ar kuru tā lūdza Vispārējo tiesu noraidīt izskatīšanā esošo prasību kā acīmredzami nepieņemamu un piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 31 Savos apsvērumos par iebildi par nepieņemamību, kuri tika iesniegti 2003. gada 16. maijā, apelācijas sūdzības iesniedzēja lūdza noraidīt šo iebildi un piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

- 32 Ar 2007. gada 23. aprīļa rīkojumu lietā T-30/03 *SID*/Komisija (Krājumā nav publicēts) Vispārējā tiesa noraidīja prasību kā nepieņema-mu. Tā piesprieda prasītājam segt savus, kā arī atlīdzināt Komisijas tiesāšanās izdevumus. Tā arī piesprieda pārējiem lietas dalībniekiem segt savus izdevumus, kas saistīti ar iestāšanos lietā.
- 33 Ar prasības pieteikumu, kas Tiesas kancelejā iesniegts 2007. gada 9. jūlijā, prasītāja saskaņā ar Tiesas Statūtu 56. pantu iesniedza apelācijas sūdzību par iepriekš 32. punktā minēto rīkojumu lietā *SID*/Komisija; ar šo sūdzību tā lūdza, lai Tiesa atceltu šo rīkojumu, atzītu par pieņemamu tās prasību, kas celta Vispārējā tiesā, un piespriedu Komisijai atlīdzināt apelācijas tiesvedības izdevumus.
- 34 Ar 2009. gada 9. jūlija spriedumu lietā C-319/07 P *3F*/Komisija (Krājums, I-5963. lpp.) Tiesa atcēla iepriekš 32. punktā minēto rīkojumu lietā *SID*/Komisija, jo tajā netika atbildēts uz *3F* argumentiem, pirmkārt, par tās konkurētspējas stāvokli attiecībā pret citām arodbiedrībām saistībā ar sarunām par koplīgumiem, kas piemērojami jūrniekiem, un, otrkārt, par sociālajiem aspektiem, kas izriet no nodokļu pasākumiem, kuri attiecas uz jūrniekiem, kas strādā *DIS* reģistrā ierakstītajiem kuģiem. Visbeidzot Tiesa nosūtīja lietu Vispārējai tiesai, lai tā lemtu par prasītājas prasījumiem atcelt apstrīdēto lēmumu, un lēmuma pieņemšanu par tiesāšanās izdevumiem atlika.
- 35 Lieta tika nodota izskatīšanai Vispārējās tiesas pirmajai palātai paplašinātā sastāvā.
- 36 2009. gada 21. septembrī pēc Vispārējās tiesas kancelejas pieprasījuma prasītāja iesniedza rakstveida apsvērumus.
- 37 Saskaņā ar Reglamenta 119. panta 2. punktu Komisija iesniedza iebildumu rakstu Vispārējās tiesas kancelejā 2009. gada 25. novembrī. Prasītāja iesniedza atbildes rakstu 2010. gada 18. janvārī. Komisija iesniedza atbildi uz repliku 2010. gada 16. martā.

- 38 Dānijas Karaliste iesniedza iestāšanās rakstu 2010. gada 15. janvārī. Prasītāja iesniedza savus apsvērumus par šo iestāšanās rakstu 2010. gada 27. maijā.
- 39 Ar Vispārējās tiesas (pirmā palāta paplašinātā sastāvā) priekšsēdētāja 2010. gada 8. aprīļa rīkojumu Norvēģijas Karaliste pēc atteikšanās no iestāšanās lietā tika izslēgta no Vispārējās tiesas reģistra kā persona, kas iestājusies lietā. Saskaņā ar Reglamenta 87. panta 4. un 5. punktu Norvēģijas Karalistei tika piespriests segt savus tiesāšanās izdevumus un katram lietas dalībniekam segt savus tiesāšanās izdevumus, kas saistīti ar Norvēģijas Karalistes iestāšanos lietā.
- 40 Tā kā Vispārējās tiesas palātu sastāvs tika mainīts, tiesnesis referents tagad darbojas otrajā palātā un šī lieta ir nodota otrajai palātai paplašinātā sastāvā.
- 41 2011. gada 19. janvāra tiesas sēdē tika uzklauti lietas dalībnieku mutvārdu paskaidrojumi un atbildes uz Vispārējās tiesas uzdotajiem jautājumiem.

Lietas dalībnieku prasījumi šajā instancē pēc lietas nodošanas

- 42 Komisija lūdz Vispārējo tiesu:

— atcelt apstrīdēto lēmumu tiktāl, ciktāl ticis nolemts necelt iebildumus pret nodokļu pasākumiem, kas piemēroti kopš 1989. gada 1. janvāra attiecībā uz jūrniekiem, kuri strādā uz kuģiem, kas reģistrēti Dānijā vai nu *DAS* reģistrā, vai *DIS* reģistrā;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

43 Komisija lūdz Vispārējo tiesu:

— prasību noraidīt;

— piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

44 Lai pamatotu savu prasības pieteikumu, prasītāja izvirza trīs atcelšanas pamatus. Pirmais pamats ir par EKL 88. panta 2. punkta un labas pārvaldības principa pārkāpumu, jo Komisija nav sākusi formālo izmeklēšanas procedūru. Otrais pamats ir par EKL 87. panta 3. punkta c) apakšpunkta, kā tas ir interpretēts no 1989. gada un 1997. gada pamatnostādņu skatpunkta, pārkāpumu, kā arī par tiesiskās palāvības aizsardzības principa pārkāpumu. Trešais pamats ir par acīmredzamu kļūdu vērtējumā.

45 Atbildot uz Vispārējās tiesas jautājumu, prasītāja tiesas sēdē norādīja, ka tā atsakās no otrā un trešā pamata ar nosacījumu, ka faktiskos apstākļus, kas ir aprakstīti šajos pamatos, Vispārējā tiesa ņems vērā pirmā pamata izvērtēšanā; tas ir atzīmēts tiesas sēdes protokolā.

46 Līdz ar to Vispārējā tiesa izvērtēs pirmo pamatu par EKL 88. panta 2. punkta un labas pārvaldības principa pārkāpumu.

Lietas dalībnieku argumenti

- 47 Prasītāja norāda, ka šajā lietā ir nopietnas grūtības. Šajā ziņā tā uzsver, ka Komisijai vajadzēja četrus gadus, lai pieņemtu apstrīdēto lēmumu; tas pierādot, ka ir nopietnas grūtības. Tā piebilst, ka tas, ka Dānijas valdība ir iesniegusi likumprojektu par *DIS* režīma grozīšanu, sarežģī situāciju. Tādēļ Komisijai, pēc prasītājas domām, būtu bijusi jāsāk oficiālā izmeklēšanas procedūra saskaņā ar EKL 88. panta 2. punktu un labas pārvaldības principu.
- 48 Atbildot uz Komisijas argumentiem, saskaņā ar kuriem iepriekšējās pārbaudes procedūras ilgumu noteica daudzie apsvērumi, kurus tai iesniedza prasītāja, prasītāja apgalvo, ka ar saviem apsvērumiem tā vēlējas nodrošināt, ka Komisija atbild uz tās uzdoto jautājumu, proti, par jēdzienu “Kopienas jūrnieki”, ieskaitot to, vai tā ņēma vērā *DIS* režīma grozījumus, kurus paredzējusi Dānijas valdība. Prasītāja uzskata, ka, lai gan šie grozījumi bija komplikācijas radošs faktors, tie neatrisināja uzdoto jautājumu un neliedza Komisijai spriest par jēdzienu “Kopienas jūrnieki”.
- 49 Tā arī uzsver, ka šajā lietā atbilstošais jautājums ir par to, vai bija nopietnas grūtības, nevis par iepriekšējās pārbaudes steidzamību vai saprātīgo raksturu un nevis par tās ilgumu.
- 50 Prasītāja piebilst, ka Komisija mēģina pasniegt atbildi uz šajā lietā uzdoto jautājumu par jēdzienu “Kopienas jūrnieki” kā acīmredzamu, bet tas tā nav. Tā uzsver, ka pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas Komisija netika sniegusi nekādu skaidru atbildi par šo aspektu. Turklāt tā apgalvo, ka runa ir par jautājumu, kas vismaz netieši ir izteikts divās citās lietās saistībā ar Francijas un Zviedrijas nodokļu atbrīvojuma režīmiem,

kurus izteikusi Komisija; tas apstiprinot nepieciešamību sākt formālo izmeklēšanas procedūru. Turklāt tas, ka Komisijas lēmumi par šiem diviem citiem režīmiem bija daudz ātrāki, apstiprinot nopietnu grūtību pastāvēšanu šajā lietā.

- 51 Visbeidzot prasītāja uzskata, ka īstais kritērijs ir nevis par to, vai Komisijai bija šaubas apstrīdētā lēmuma pieņemšanas datumā, bet vai pēc saprātīga termiņa beigšanās tā sastapās ar nopietnām grūtībām.
- 52 Komisija un Dānijas Karaliste, kas iestājas lietā tās atbalstam, apstrīd prasītājas argumentāciju.

Vispārējās tiesas vērtējums

- 53 Ir jāatgādina, ka no pastāvīgās judikatūras izriet, ka EKL 88. panta 2. punktā paredzētajai procedūrai ir obligāts raksturs, ja Komisija sastopas ar nopietnām grūtībām, lai novērtētu, vai atbalsts ir saderīgs ar kopējo tirgu. Līdz ar to Komisija var aprobežoties ar EKL 88. panta 3. punktā paredzēto iepriekšējās izskatīšanas stadiju, lai pieņemtu valsts atbalstam labvēlīgu lēmumu tikai tad, ja tā pati pēc sākotnējās pārbaudes ir guvusi pārliecību, ka šis pasākums nav uzskatāms par valsts atbalstu [EKL 87. panta 1. punkta izpratnē], vai arī — gadījumā, ja tas ir kvalificējams kā valsts atbalsts, — tas ir saderīgs ar kopējo tirgu. Savukārt, ja šis sākotnējās pārbaudes noslēgumā Komisija gūst pretēju pārliecību vai ja šī pārbaude neļauj tai pārvarēt visas grūtības, ko radījuši attiecīgā pasākuma saderības ar kopējo tirgu novērtēšana, Komisijai ir pienākums saņemt visus nepieciešamos viedokļus un uzsākt šajā ziņā EKL 88. panta 2. punktā paredzēto procedūru (Tiesas 1993. gada 15. jūnija spriedums lietā C-225/91 *Matra*/Komisija, *Recueil*, I-3203. lpp., 33. punkts; 1998. gada 2. aprīļa spriedums lietā C-367/95 P Komisija/*Sytraval* un *Brink's France*, *Recueil*, I-1719. lpp., 39. punkts; 2008. gada 17. jūlija spriedums lietā C-521/06 P *Athinaiki Techniki*/Komisija, Krājums, I-5829. lpp., 34. punkts, un 2009. gada 2. aprīļa spriedums lietā C-431/07 P

Bouygues un Bouygues Télécom/Komisija, Krājums, I-2665. lpp., 61. punkts; Vispārējās tiesas 2010. gada 9. septembra spriedums lietā T-359/04 *British Aggregates u.c.*/Komisija, Krājums, II-4227. lpp., 55. punkts).

- 54 Lai gan Komisijai, konstatējot tādas grūtības, nav diskrecionāras varas attiecībā uz lēmumu par oficiālas izmeklēšanas procedūras sākšanu, tai tomēr ir zināma rīcības brīvība, izmeklējot un izvērtējot atsevišķa gadījuma apstākļus, lai konstatētu, vai saistībā ar tiem ir nopietnas grūtības. Saskaņā ar EKL 88. panta 3. punkta mērķi un tās labas pārvaldības pienākumu Komisija var veidot dialogu ar valsti — ziņotāju vai sūdzību iesniedzējiem, lai novērstu iepriekšējās pārbaudes procedūrā eventuāli radušās grūtības (Vispārējās tiesas 2001. gada 15. marta spriedums lietā T-73/98 *Prayon-Rupel*/Komisija, *Recueil*, II-867. lpp., 45. punkts, un 2010. gada 3. marta spriedums lietā T-36/06 *Bundesverband deutscher Banken*/Komisija, Krājums, II-537. lpp., 126. punkts). Taču šādas pilnvaras nozīmē, ka Komisija savu viedokli var pieskaņot dialoga rezultātam, bet šāda pieskaņošana nav *a priori* jāvērtē kā pierādījums nopietnām grūtībām (Vispārējās tiesas 2006. gada 12. decembra spriedums lietā T-95/03 *Asociación de Estaciones de Servicio de Madrid un Federación Catalana de Estaciones de Servicio*/Komisija, Krājums, II-4739. lpp., 139. punkts).
- 55 Tomēr tāpat ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru nopietnu grūtību jēdziens ir objektīvs. Tas, vai šādas grūtības pastāv, ir jānoskaidro, objektīvi ņemot vērā gan apstākļus, kādos apstrīdētais akts ticis pieņemts, gan akta saturu, salīdzinot lēmuma pamatojumu ar Komisijas rīcībā esošo informāciju brīdī, kad tā pieņēmusi lēmumu par apstrīdētā atbalsta saderību ar kopējo tirgu. No tā izriet, ka Vispārējās tiesas veiktā kontrole par nopietnu grūtību pastāvēšanu pēc savas būtības pārsniedz acīmredzamas kļūdas vērtējumā meklēšanu. Prasītājam ir pienākums pierādīt, ka ir pastāvējušas nopietnas grūtības, un šo pierādīšanas pienākumu var izpildīt, pamatojoties uz savstarpēji nepretrunīgu pierādījumu kopumu, pirmkārt, par iepriekšējās

pārbaudes procedūras apstākļiem un ilgumu un, otrkārt, apstrīdētā lēmuma saturu (šajā ziņā skat. iepriekš 54. punktā minētos spriedumus lietā *Prayon-Rupel*/Komisija, 47. punkts, un lietā *Bundesverband deutscher Banken*/Komisija, 127. punkts).

- 56 Lai pamatotu savu pamatu, saskaņā ar kuru šajā lietā pastāv nopietnas grūtības, prasītāja, pirmkārt, izvirza iepriekšējās pārbaudes procedūras ilgumu un, otrkārt, argumentus saistībā ar minētās procedūras apstākļiem.
- 57 Pirmkārt, saistībā ar argumentu par iepriekšējās pārbaudes procedūras ilgumu ir jāatgādina, ka saskaņā ar judikatūru Komisijai gadījumā, ja attiecīgā dalībvalsts to nav informējusi par strīdīgajiem valsts pasākumiem, tai nav jāveic šo pasākumu iepriekšēja izmeklēšana noteiktā termiņā. Tomēr, ja ieinteresētā trešā persona ir iesniegusi sūdzību par nepaziņotajiem valsts pasākumiem, tad tai šī sūdzība EKL 88. panta 3. punktā paredzētajā iepriekšējās izskatīšanas stadijā rūpīgi un objektīvi ir jāizskata pienācīgas EK līguma pamatnoteikumu par valsts atbalstiem piemērošanas interesēs. No tā īpaši izriet, ka Komisija neierobežoti nevar pagarināt valsts atbalstu, par kuriem tikusi iesniegta sūdzība, iepriekšējās pārbaudes procedūru, jo šajā stadijā Komisija var tikai noformulēt savu pirmo viedokli par izvērtējuma pamatā esošo pasākumu kvalifikāciju un to saderīgumu ar kopējo tirgu (Vispārējās tiesas 2000. gada 10. maija spriedums lietā T-46/97 *SIC*/Komisija, *Recueil*, II-2125. lpp., 103., 105. un 107. punkts un tajos minētā judikatūra, un iepriekš 54. punktā minētais spriedums lietā *Asociación de Estaciones de Servicio de Madrid* un *Federación Catalana de Estaciones de Servicio*/Komisija, 121. punkts).
- 58 Tas, vai iepriekšējās pārbaudes procedūras ilgums ir bijis saprātīgs, ir novērtējams, ņemot vērā katras lietas konkrētos apstākļus un it īpaši tās kontekstu, dažādās procesuālās stadijas, kas Komisijai jāievēro, un lietas sarežģītību (Vispārējās tiesas 2006. gada 10. maija spriedums lietā T-395/04 *Air One*/Komisija, Krājums, II-1343. lpp., 61. punkts; 2007. gada 11. jūlija spriedums lietā T-167/04 *Asklepios Kliniken*/Komisija, Krājums, II-2379. lpp., 81. punkts).

- 59 Šajā lietā ir jāatgādina, ka no 1998. gada 2. septembra, sūdzības saņemšanas datuma, un 2002. gada 13. novembra, apstrīdētā lēmuma pieņemšanas datuma, ir pagājuši vairāk nekā četri gadi. Lai izskaidrotu šo ilgumu, Komisija apgalvo, ka sūdzība ir apjomīga, ka tā centās izskatīt visus tās aspektus, ieskaitot no divpusējo nodokļu konvenciju skatpunkta, un ka prasītāja, kas tai ir nosūtījusi desmit vēstules, esot paildzinājusi sākotnējās pārbaudes procedūru.
- 60 Šajā ziņā ir jānorāda, ka sākotnējā sūdzībā prasītāja izklāstīja savu argumentāciju, saskaņā ar kuru *DIS* režīmā paredzētais nodokļu atbrīvojums ir pretrunā tiesību normām, kas piemērojamas valsts atbalsta jomā, un, konkrētāk, pretrunā 1989. gada un 1997. gada pamatnostādņēm, jo šis režīms attiecās uz jūrniekiem, kuriem nebija ne dalībvalsts pilsonības, ne kuri bija kādas dalībvalsts rezidenti. Prasītāja izteica arī šo jautājumu saistībā ar konvencijām par dubultās aplikšanas ar nodokļiem novēršanu, kuras noslēgtas starp Dānijas Karalisti, no vienas puses, un Filipīnu Republiku un Singapūras Republiku, no otras puses, un saistībā ar sociālo aizsardzību, kas bija šiem trešo valstu jūrniekiem.
- 61 Turklāt no faktu hronoloģijas izriet, ka pēc prasītājas 1998. gada 28. augusta sūdzības tā vairākas reizes iesniedza būtiskus apsvērumus par jēdzienu “Kopienas jūrnieki” un *DIS* režīmu (1999. gada 18. marta, 2000. gada 10. janvāra un 2001. gada 1. februāra vēstules), kuriem dažreiz bija pievienota statistiska informācijā kā 2000. gada 10. janvāra vēstulē. 2001. gada 5. novembrī tā arī nosūtīja savus komentārus par Dānijas Karalistes atbildēm uz Komisijas uzdotajiem papildu jautājumiem.
- 62 Tāpat prasītāja ar 1999. gada 4. jūnija vēstuli vērsa Komisijas uzmanību uz iespēju grozīt *DIS* režīmu. Apmaiņa ar korespondenci, kas pēc tam sekoja, tostarp ar Dānijas Karalisti, tādējādi attiecās uz šiem tiesību aktu grozījumiem. Dānijas iestādes nosūtīja Komisijai 1999. gada 6. decembra likumprojekta uzmetumu, bet pēc tam nosūtīja 2000. gada 3. aprīļa grozījumus, kas veikti šī projekta uzmetumā (skat. šī sprieduma

10.–16. punktu). Ar 2000. gada 18. aprīļa un 15. maija vēstulēm prasītāja nosūtīja savus komentārus par šo likumprojekta uzmetumu.

- 63 Šajā situācijā Komisija varēja uzskatīt par nepieciešamu, ieskaitot attiecīgos pasākumus sākotnējā pārbaudē, izvērtēt visus šo faktu un tiesību apstākļus, kas tai darīti zināmi ar sākotnējo sūdzību un ar šīm dažādajām vēstulēm. Tā arī veica papildu izmeklēšanu un pieprasīja ar 2000. gada 30. novembra vēstuli no Dānijas Karalistes papildu informāciju, ieskaitot par jautājumu par divpusējām nodokļu konvencijām.
- 64 No tā izriet, ka šī apmaiņa ar korespondenci ir faktiski paildzinājusi sākotnējās pārbaudes ilgumu.
- 65 Pēc Dānijas iestāžu 2001. gada 15. janvāra vēstules, ar kuru sniegta atbilde uz Komisijas pieprasīto papildu informāciju, prasītāja nosūtīja Komisijai 2001. gada 1. februāra vēstuli, tostarp atgādinot par savas sākotnējās sūdzības priekšmetu, kā arī nosūtīja Komisijai 2001. gada 29. jūnija vēstuli, uz vienas lapaspuses rezumējot savus argumentus un paužot savus apsvērumus par Dānijas Karalistes 2001. gada 15. janvāra atbildi. Tomēr šie prasītājas argumenti tika nosūtīti Komisijai vienīgi 2001. gada 5. novembrī.
- 66 Visbeidzot sākotnējās izvērtēšanas laikā Komisija noorganizēja dažādas sanāksmes 1999. gada 19. martā, 2000. gada 4. aprīlī un 2002. gada 27. maijā.
- 67 No tā izriet, ka šādi apstākļi var lielā mērā izskaidrot sākotnējās pārbaudes ilgumu šajā lietā.

- 68 No iepriekš minētā izriet, ka, lai gan, apskatīts kopumā, iepriekšējās pārbaudes ilgums var tikt uzskatīts par tādu, kurš pārsniedz to, kas parasti nozīmē sākotnējo pārbaudi, ir jānorāda, ka šis ilgums lielā mērā ir pamatots ar procedūras apstākļiem un kontekstu.
- 69 Tomēr, gluži kā to prasītāja uzsver savā atbildē, šajā lietā jautājums nav par sākotnējās pārbaudes procedūras ilguma saprātīgo raksturu, bet gan par to, vai pastāvēja nopietnas grūtības.
- 70 Lai gan sākotnējās pārbaudes ilgums var būt norāde par nopietnām grūtībām, tā pati par sevi nav pietiekama, lai pierādītu šādu grūtību pastāvēšanu.
- 71 Konkrētāk, vienīgi fakts, ka ir sāktas pārrunas starp Komisiju un attiecīgo dalībvalsti sākotnējās izmeklēšanas laikā un ka šajā ziņā Komisija varēja pieprasīt papildu informāciju par pasākumiem, kas ir pakļauti tās kontrolei, pats par sevi nevar tikt uzskatīts par pierādījumu, ka šī iestāde sastapusies ar nopietnām izvērtēšanas grūtībām (skat. iepriekš 57. punktā minēto spriedumu lietā *SIC/Komisija*, 89. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 72 Turklāt vienīgi tad, ja tiek pievienoti citi pierādījumi termiņa ilgumam, kurš ievērojami pārsniedz to, kāds parasti ir nepieciešams, lai veiktu pirmo pārbaudi EKL 88. panta 3. punkta ietvaros, var būt pamats atzīt, ka Komisijai bija radušās nopietnas izvērtēšanas grūtības, tāpēc bija jāsāk procedūra saskaņā ar EKL 88. panta 2. punktu (šajā ziņā skat. iepriekš 54. punktā minēto spriedumu lietā *Asociación de Estaciones de Servicio de Madrid* un *Federación Catalana de Estaciones de Servicio/Komisija*, 135. punkts un tajā minētā judikatūra).

- 73 Otrkārt, ir jāizvērtē citi argumenti, kurus prasītāja izteikusi sava pirmā pamata atbals-tam un kuri būtībā attiecas uz sākotnējās pārbaudes procedūras apstākļiem.
- 74 Pirmām kārtām prasītāja apgalvo, ka grozījumi, kas veikti *DIS* režīmā ar likumprojek-ta uzmetumu, kuru nosūtījusi Dānijas Karaliste, ir faktors, kas sarežģī lietas izskatīša-nu, kaut gan apstrīdētajā lēmumā par to nekas nav teikts.
- 75 Ir jānorāda, ka *DIS* režīma likumdošanas grozījumi, kas pieņemti sākotnējās pārbaud-es procedūras laikā, ietvēra specifiskā nodokļu atbrīvojuma, kurš paredzēts ar attie-cīgo *DIS* režīmu, attiecināšanu uz visiem nerezidentiem, kuriem parasti ir jāmaksā ienākuma nodoklis, un būtībā paredzēja atbrīvot no ienākuma nodokļa visus nere-zidentus, kuri strādā uz Dānijas kuģiem un lidmašīnām, kas iesaistās starptautiskajā satiksmē.
- 76 Par šiem likumdošanas grozījumiem, kas attiecīgajā laikā bija jauns elements, notika dialogs starp Komisiju un Dānijas iestādēm. Līdz ar to šie grozījumi bija kavēšanās cēlonis sūdzības sākotnējā izskatīšanā, kā tas ticis konstatēts iepriekš (skat. šī sprie-duma 62.–67. punktu), tiktāl, ciktāl likumprojekta uzmetums, kuru Dānijas Karaliste nosūtīja Komisijai 1999. gada 6. decembrī, pēc tam tika grozīts, par ko Komisija tika informēta 2000. gada 3. aprīlī.
- 77 Tomēr prasītāja nepierāda, kādā ziņā šie likumdošanas grozījumi ir norāde par nopietnu vērtēšanas grūtību pastāvēšanu saistībā ar attiecīgajiem pasākumiem, konkrē-tāk, saistībā ar jēdzienu “Kopienas jūrnieki”, kaut gan prasītājam ir pierādīšanas pienākums šajā ziņā (skat. šī sprieduma 55. punktu).

- 78 Ir jāatgādina, ka, lai gan Komisijai, konstatējot tādas grūtības, nav diskrecionāras varas attiecībā uz lēmumu par oficiālas izmeklēšanas procedūras sākšanu, tai tomēr ir zināma rīcības brīvība, izmeklējot un izvērtējot atsevišķa gadījuma apstākļus, lai konstatētu, vai saistībā ar tiem ir nopietnas grūtības (skat. 54. punktā minēto judikatūru).
- 79 Šajā gadījumā pēc tam, kad Komisija uzzināja par to, ka notiek *DIS* režīma likumdošanas grozījumi, tā veica papildu izmeklēšanu. Tā noorganizēja sanākumi ar Dānijas iestādēm 2000. gada 4. aprīlī un no Dānijas Karalistes pieprasīja papildu informāciju saistībā ar likumprojekta pēdējiem grozījumiem. Prasītāja tai pati turklāt bija nosūtījusi savus apsvērumus par minētā likumprojekta grozījumiem.
- 80 Šāda Komisijas brīvība ietilpst tās rīcības brīvībā, lai noteiktu, vai šie grozījumi rada nopietnas grūtības; tas pats par sevi neļauj pierādīt, ka Komisija šajā lietā sastapās ar tādām grūtībām.
- 81 Turklāt prasītāja savā replikas rakstā norāda, ka, lai gan šie grozījumi bija komplikācijas radošs faktors, tie neliedza atrisināt uzdoto jautājumu un neliedza Komisijai lemt par jēdzienu "Kopienas jūrnieki". Tomēr prasītāja nepierāda, ka, ņemot vērā notiekošo likumdošanas grozījumu saturu, Komisijai šajā lietā būtu bijis jābūt šaubām par attiecīgo nodokļu pasākumu saderīgumu.
- 82 No tā izriet, ka prasītāja nekādā veidā nepierāda, ka *DIS* režīma likumdošanas grozījumi, kas vēl nebija spēkā apstrīdētā lēmuma pieņemšanas datumā, liecina par nopietnu grūtību pastāvēšanu saistībā ar *DIS* režīma saderīgumu ar kopējo tirgu.

- 83 Otrkārt, prasītāja norāda, ka pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas Komisija nav sniegusi skaidru atbildi par jēdzienu “Kopienas jūrnieki”.
- 84 Tomēr šāda konstatācija obligāti nenozīmē, ka šis jēdziens radīja nopietnas grūtības. Sākotnējās pārbaudes stadijā netiek īstenots sacīkstes princips attiecībā pret sūdzības iesniedzēju (iepriekš 53. punktā minētais spriedums lietā *Sytraval un Brink's France*, 58. un 59. punkts) un Komisijai nebija jāsniedz sava nostāja par šo aspektu prasītājam pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas.
- 85 Līdz ar to tas, ka netika pieņemta šāda oficiāla nostāja pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas, nenozīmē, ka Komisija sastapās ar nopietnām grūtībām.
- 86 Treškārt, prasītāja apgalvo, ka abi Komisijas pieņemtie lēmumi par Francijas un Zviedrijas nodokļu režīmiem vismaz netieši uzdod to pašu jautājumu; tas apstiprinot nepieciešamību sākt formālo izmeklēšanas procedūru.
- 87 Tomēr, tas, ka tāds pats jautājums ir uzdots citās lietās, pats par sevi nepamato formālās izmeklēšanas procedūras sākšanu. Tāds pats jautājums var būtu daudzās lietās, obligāti neizraisot nopietnas grūtības, turklāt, gluži kā to uzsver prasītāja, Francijas un Zviedrijas nodokļu režīmi atšķiras no attiecīgā Dānijas nodokļu režīma.
- 88 Turklāt arguments, saskaņā ar kuru tas, ka saistībā ar citiem diviem režīmiem iepriekšējā pārbaude bija ātrāka, liecina par nopietnu grūtību pastāvēšanu, arī ir jānoraida. Šajā lietā apskatāmās iepriekšējās pārbaudes procedūras apstākļi lielā mērā atšķirās

no apstākļiem, kas bija saistībā ar Francijas un Zviedrijas režīmiem. Pirmkārt, šie režīmi bija paziņoti. Otrkārt, runa būtībā bija par Zviedrijā jau spēkā esošā režīma turpināšanu un Francijas režīma pagarināšanu.

- 89 No iepriekš minētā izriet, ka prasītājas izvirzītie apstākļi neļauj pierādīt, ka sākotnējās pārbaudes procedūras beigās Komisija šajā lietā sastapās ar nopietnām grūtībām, kuru dēļ bija jāsāk oficiālā izmeklēšanas procedūra.
- 90 Visbeidzot prasītāja tiesa sēdē norādīja, ka tā atsakās no otrā un trešā pamata ar nosacījumu, ka faktiskos apstākļus, kas ir aprakstīti šajos pamatos, Vispārējā tiesa ņems vērā pirmā pamata izvērtēšanā (skat. šī sprieduma 45. punktu).
- 91 Replikas rakstā prasītāja norāda, ka Komisijas argumenti par otro un trešo pamatu liecina, ka ir notikušas nopietnas un sarežģītas debātes sākotnējās pārbaudes procedūras laikā saistībā ar jēdzienu "Kopienas jūrnieki", kuri varētu saņemt attiecīgo nodokļu atbrīvojumu.
- 92 Ir jākonstatē, ka, šādi rīkojoties, prasītāja, papildus tam, ka nenorāda uz nevienu konkrētu faktiski apstākli, faktiski nevis norāda uz faktiskajiem apstākļiem, bet gan uz juridisko argumentāciju, kas izstrādāta otrā un trešā pamata atbalstam. Tomēr prasītāja ir atteikusies no šiem pamatiem tiesas sēdē. Līdz ar to šī argumentācija nevar tikt ņemta vērā šajā prasībā.
- 93 Pilnības labad ir jāpiebilst, ka Vispārējā tiesa nav identificējusi nevienu pierādījumu, kas iesniegts otrā un trešā pamata atbalstam un kas varētu apstiprināt nopietnu grūtību pastāvēšanu šajā lietā.

- 94 Tādēļ no iepriekš minētā izriet, ka prasītāja nav pierādījusi, ka Komisija esot sastapusies ar nopietnām izvērtēšanas grūtībām, lai kvalificētu attiecīgos pasākumus saistībā ar atbalsta jēdzienu un lai pierādītu to saderīgumu ar kopējo tirgu.
- 95 No tā izriet, ka pamats par EKL 88. panta 2. punkta un labas pārvaldības principa pārkāpumu, jo Komisijai esot bijusi jāsaik oficiālā izmeklēšanas procedūra, nav pamatots.
- 96 No tā izriet, ka šis pamats un tāpat prasība kopumā ir jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 97 Savā spriedumā par apelācijas sūdzību Tiesa lēmumu par tiesāšanās izdevumiem atlika. Tādēļ Vispārējai tiesai šajā spriedumā ir jālemj par visiem izdevumiem, kas saistīti ar dažādajām tiesvedībām saskaņā ar Reglamenta 121. pantu.
- 98 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājam spriedums ir nelabvēlīgs, tai jāpiespriež segt savus, kā arī atlīdzināt Komisijas tiesāšanās izdevumus saskaņā Komisijas prasījumiem.

- ⁹⁹ Atbilstoši Reglamenta 87. panta 4. punkta pirmajai daļai dalībvalstis, kas iestājas lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas. Tādējādi Dānijas Karaliste, kas iestājusies lietā Komisijas atbalstam, sedz pati savus tiesāšanās izdevumus, kas radušies Vispārējā tiesā.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (otrā palāta paplašinātā sastāvā)

nospriež:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) *3F*, agrāk *Specialarbejderforbundet i Danmark (SID)*, sedz savus, kā arī atļūdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus, kas radušies Tiesā un Vispārējā tiesā;
- 3) Dānijas Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus, kas radušies Tiesā un Vispārējā tiesā.

Forwood

Dehousse

Wiszniewska-Bialecka

Prek

Szwarcz

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2011. gada 27. septembrī.

[Paraksti]